

Duada muvazene

Rahim ALP: “Allahümme latuhricnâ mineddünya illa ma’a-ş-şehadeti ve’l-iman” duâsı namazda Rabbenâ sırasında yapılır mı? Tazarru ve niyazda var.”

Duâmız Gücümüzdür

Duâ mü’minin gücüdür, silâhıdır, sığınağıdır, melceidir, istinadgâhıdır, dayanağıdır, yitik malıdır. Ancak her şeyde olduğu gibi, duâda da bir denge lâzımdır. Bazı hususları mübalâğa ile öne alıp, bazı hususları atlamak ya da ikinci dereceye bırakmak isabetli olmayabilir. Sünnetteki dengeyi hayatımıza kurduktan sonra endişe etmeye mahal yoktur. Namaz İlâhî bir kuledir. Her yanını vahiy doldurmuştur. Namazı sünnete uygun kıldığımızda bütün endişelerimize kifayet edecek duâmızı da yapmış oluruz. Yoksa duâmızda muvazene kaybolabilir.

Meselâ, dünyadan imanla çıkmak istiyoruz. En makul ve en yerinde bir istektir. Fakat sadece bunu istediğimizde, bu, mahşerdeki sorgudan geçeceğimiz manasına gelmez. Ama Sahib-i şeriat namaza öyle bir metin koymuştur ki, eli hem ölüme, hem mahşere ulaşıyor. Namaz kulesine imanla ölmekle ilgili duâyı zımnen koymuştur. Bize düşen, onunla iktifa etmek ve namaza devam etmektir.

İbadetimizin bütünü duâdır. Namazımızın bütünü duâdır. Tesbihatımızın bütünü duâdır. Derslerimizin bütünü duâdır. Hizmetlerimizin bütünü duâdır. İşlerimizin, şahsî ve sosyal hayatımızın, alıp verdiğimiz nefeslerimizin bütünü (diyelim mi) duâ (olmalıdır diyelim en azından). Belki burada sıkıntılar vardır. Aslında bir gayret, bir rahmet, bir inayet, belki bunu da aşabiliriz!

Namaz Duâdır

Namazda okuduğumuz Fatiha Sûresi’nde “ihdinassırat-al-Mustakim. Sıratallezine en’amte aleyhim gayr’il-mağdubi aleyhim veledallîn. Âmin!” duâsı vardır ki, her duâdan camidir, geniştir, her duâyı içine alır, her muradımıza yeter! Rükû ve secde hallerinin, burada okuduğumuz tesbihatların, teşehhüt halinin ve burada okuduğumuz selâm ve salâvatların bize verdiği mensubiyet her duâya bedeldir.

Son teşehhütte salâvatlardan sonra sünnet olarak yaptığımız münacat ve duâlar (Kur’ân’dan iktibasen yaptığımız Rabbenâ duâları) keza geniştir ve camidir. Her

derdimize deva kabilindendir. Dünyadan Kelime-i Şehadetle ve imanla çıkmayı ve kabre imanla girmeyi de içine alır. Çünkü bütün bunlar hasenattır ve mağfirete mebnidir.

Yani Rabbena metniyle yaptığımız, “Rabbimiz! Bize dünyada da, ahirette de hasenat ver! Bizi Cehennem ateşinden koru!” duâsı dünyadan imanla çıkma isteğini de zımnen ihtiva eder. Keza, diğer bir Rabbenâ duâsıyla yaptığımız, “Rabbimiz! Beni, annemi, babamı ve bütün Mü’minleri yevmü’l-mahşerde mağfiret eyle!” duâsı en cami duâlardan birisidir. Hem kendimizin, hem anne ve babamızın, hem de bütün ehl-i imanın mahşer gününde mağfirete mazhar olması isteği, ölümden mahşere kadar elimizden tutar.

Ma’a-ş-Şehadeti ve’l-İman

Bu ve buna benzer duâlar, doğrudan Kur’ân’dan alınmış olarak, her kaygımıza kifayet derecesinde namazda mevcuttur. Namazda son teşehhütte selâmdan önce olmak kaydıyla, “Allahümme latuhricnâ mineddünya illa ma’a-ş-şehadeti ve’l-iman” (Allah’ım! Kelime-i Şehadeti söyletmeden ve imanlı olmadan beni dünyadan çıkarma!) duâsını da yapabiliriz. Namazı bozamaz.

Ancak bu son duâmız, önceki duâlarımızda münderiçtir. İçinde vardır. O duâlara devam ettiğimiz müddetçe inşallah dünyadan Kelime-i Şehadetle ve imanla çıkmamız konusunda sıkıntımız olmaz.

Namazda sünnet olan duâlar ölümden ötesine de ulaşıyor. Hasenat isteği, nar-ı Cehennem’den kurtulma isteği, mağfiret isteği Cennet’e kadar bize lâzımdır. Sadece ölüm anına yoğunlaşıp, ölümden sonraki hayatı atlamak isabetli olmayabilir.

Öte yandan, bu ve buna benzer daha birçok duâmızı namazın akabinde, namaz dışında da yapabiliriz. Seher vakitlerinde de, başka duâ vakitlerinde de yapabiliriz. Çünkü hepsini namaza koyduğumuzda namazı zorlaştırmış oluruz. İmam olsak arkamızda cemaat kalmaz. İmam olduğumuzda sünnet olan, namazı uzatmamaktır.

Böyle duâları namazda yapmak istiyorsak, bunun için şahsî kıldığımız sünnet namazları tercih etmemiz daha efdal olacaktır.